Η Γενοκτονία στη Γάζα και η Συνενοχή της Ελλάδας

Ο ισραηλινός βομβαρδισμός αμάχων δεν είναι κάτι καινούργιο. Περιοδικά, το Ισραήλ πραγματοποιεί επιθέσεις στη Γάζα μακελεύοντας άλλοτε δεκάδες, άλλοτε εκατοντάδες και άλλοτε χιλιάδες ανθρώπους, εκ των οποίων ένα σημαντικό ποσοστό είναι παιδιά. Αυτές τις επιθέσεις ο ισραηλινός προπαγανδιστικός μηχανισμός τις ονομάζει «κούρεμα του γκαζόν». Το Ισραήλ, βέβαια, με μία εξαιρετικά οργουελική πινελιά αποκαλεί την προπαγάνδα του «χασμπάρα» που στα εβραϊκά σημαίνει «εξήγηση», η οποία είναι μια τεχνική δημόσιας διπλωματίας που συνδέει τον πόλεμο της πληροφορίας με τους στρατηγικούς στόχους του ισραηλινού κράτους. Μόλις την τελευταία εικοσαετία έχουν υπάρξει δώδεκα ισραηλινές δολοφονικές «επιχειρήσεις» στη Γάζα. Η επιχείρηση *Ουράνιο Τόξο*, 2004, η επιχείρηση *Μέρες Μετάνοιας*, 2004, η επιχείρηση *Φθινοπωρινά Σύννεφα*, 2006, η επιχείρηση *Καυτός Χειμώνας*, 2008, η επιχείρηση *Συμπαγές Μολύβι*, 2008-9, η επιχείρηση *Ηχώ που ΕΕπιστρέφει, 2012,* η επιχείρηση *Πυλώνας Άμυνας*, 2012, η επιχείρηση *Προστατευτική Άκρη*, 2014, η επιχείρηση *Μαύρη Ζώνη*, 2019, η επιχείρηση *Φύλακας των Τειχών*, 2021, η επιχείρηση *Χαραυγή*, 2022 και η επιχείρηση *Ασπίδα και Βέλος*, 2023.

Ωστόσο, από τις 7 Οκτωβρίου μέχρι σήμερα, υπάρχει κάτι ποσοτικά και ποιοτικά διαφορετικό. Τους τελευταίους πέντε μήνες το Ισραήλ έχει σκοτώσει τουλάχιστον 40.000 άτομα στη Γάζα. Ο αριθμός των παιδιών που έχουν σκοτωθεί στη Γάζα τους τελευταίους πέντε μήνες είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των παιδιών που έχουν σκοτωθεί σε όλες τις εμπόλεμες ζώνες τα τελευταία τέσσερα χρόνια μαζί. Σύμφωνα με διεθνείς αναλυτές και καθηγητές διεθνούς δικαίου, στηριζόμενους στα άρθρα της Σύμβασης για την Πρόληψη και Καταστολή του Εγκλήματος της Γενοκτονίας του 1948, διεξάγεται μία γενοκτονία. Προς επίρρωση των προαναφερθέντων ήρθε η απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης (ΔΔΧ) που έκρινε ότι είναι πιθανόν ότι διεξάγεται γενοκτονία. Άρα πλέον το Ισραήλ το 2024 συγκαταλέγεται στην κατηγορία εγκληματικών καθεστώτων που έχουν δικαστεί για γενοκτονία από τη διεθνή κοινότητα, μαζί με τη Γερμανία το 1945, τη Γιουγκοσλαβία το 1993, τη Ρουάντα το 1994, την Καμπότζη το 2001 και τη Μιανμάρ το 2019.

Τα δυτικά μέσα μαζικής εξαπάτησης προσπάθησαν να αντιστρέψουν την πραγματικότητα όσον αφορά την απόφαση και να παρουσιάσουν την ξεκάθαρη ήττα του Ισραήλ ως νίκη, κάνοντας το άσπρο μαύρο με τρόπο σίγουρα αξιοζήλευτο για τους δικηγόρους και τους ζωγράφους. Ας κοιτάξουμε ωστόσο την πραγματικότητα: το ΔΔΧ αποφάσισε ότι το Ισραήλ πρέπει, εντός ενός μήνα, να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να σταματήσει η παραβίαση της σύμβασης για τις γενοκτονίες (στα άρθρα της οποίας

περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η θανάτωση μελών ομάδας και η πρόκληση σοβαρής σωματικής ή ψυχικής βλάβης σε μέλη ομάδας), να εξασφαλίσει άμεσα αποτελεσματική ανθρωπιστική βοήθεια και να σταματήσει η γενοκτονική ρητορική. Για να επιτευχθούν όλα αυτά, ο μόνος τρόπος είναι η κατάπαυση πυρός, πράγμα που δεν έχει συμβεί παρά τις προσπάθειες της Χαμάς.

Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι δεν είναι η πρώτη φορά που «τρώει χαστούκι» νομικά το Ισραήλ. Στην πραγματικότητα, είναι η τρίτη. Το πρώτο «χαστούκι» ήταν το 2004 όταν το ΔΔΧ εξέδωσε συμβουλευτική γνώμη για τη νομιμότητα του τείχους που το Ισραήλ έχτιζε στη Δυτική Όχθη. Η Χάγη έκρινε ότι το τείχος είναι παράνομο και ότι πρέπει να κατεδαφιστεί. Το δεύτερο ήταν η έκθεση Γκόλντστοουν που κυκλοφόρησε μετά την επιχείρηση *Συμπαγές Μολύβι* του 2008-9. Μάλιστα ο Ρίτσαρντ Γκόλντστοουν ήταν Εβραίος και αυτοαποκαλούμενος σιωνιστής. Η έκθεση περιείχε μια λίστα με όλα τα εγκλήματα του Ισραήλ στην επιχείρηση και τόνιζε ότι ο σκοπός της επιχείρησης ήταν να τιμωρήσει, να ταπεινώσει και να τρομοκρατήσει έναν άμαχο πληθυσμό. Η πρόσφατη παλαιστινιακή νίκη στη Χάγη είναι το τρίτο «χαστούκι».

Την ίδια μέρα, λίγες ώρες μετά την απόφαση του ΔΔΧ, το Ισραήλ ισχυρίστηκε ότι υπάλληλοι της Υπηρεσίας Αρωγής και Έργων του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) συμμετείχαν στην επιχείρηση *Πλημμύρα του Αλ Άκσα*. Έπειτα, ο Παγκόσμιος Βορράς έκοψε τη χρηματοδότηση για την UNRWA, παρόλο που η τελευταία απέλυσε τους υπαλλήλους που κατηγορήθηκαν. Αυτό έγινε για τους εξής τρεις λόγους: πρώτον, για να αποπροσανατολίσουν από την απόφαση του ΔΔΧ, δεύτερον, για να εντείνουν την ανθρωπιστική καταστροφή στη Γάζα και τρίτον, για να υπονομεύσουν τον ΟΗΕ. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν υπάρχει καμία απόδειξη που να στηρίζει τον ισχυρισμό του Ισραήλ και, όπως δήλωσε και ο Γιάνεζ Λέναρτσιτς, ο αρμόδιος για την ανθρωπιστική βοήθεια και τη διαχείριση κρίσεων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ακόμη και αν αυτοί οι ισχυρισμοί αποδειχθούν τελικά αληθείς, αυτό δεν σημαίνει ότι η UNRWA είναι ο δράστης. Έκθεση της UNRWA αποκαλύπτει ότι το Ισραήλ πίεσε υπαλλήλους της Υπηρεσίας να κάνουν ψευδείς δηλώσεις εναντίον της UNRWA.

Η Ελλάδα είναι συνένοχη

Η σχέση της Ελλάδας με το Ισραήλ δεν είναι νεοσύστατη. Στην πραγματικότητα, η σχέση τους ουσιαστικά άρχισε και άνθησε την περίοδο της αμερικανοκίνητης δικτατορίας των συνταγματαρχών. Όπως γράφει ο Εϊτάι Μακ, ο οποίος μελέτησε τα τηλεγραφήματα στους φακέλους του Υπουργείου Εξωτερικών στα κρατικά αρχεία του Ισραήλ –που ήρθαν στο φως την περίοδο 2019-2020–, ο επικεφαλής της αποστολής του Τελ Αβίβ στην Αθήνα, Γεχόσουα Νισίμ Σάι, είχε πλήρη επίγνωση της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ελλάδα, ενώ σημείωνε ότι το νέο καθεστώς είναι πολύ πιο φιλικό προς το Τελ Αβίβ σε σχέση με τις προηγούμενες δημοκρατικές κυβερνήσεις. Στις 17 Ιανουαρίου 1973, ο ισραηλινός διπλωμάτης Γιτζάκ Αζουρί ανέφερε ότι υπογράφηκε συμφωνία εννέα εκατομμυρίων δολαρίων με τη χούντα για τη μεταφορά αργού πετρελαίου από τον Περσικό Κόλπο μέσω του πετρελαιαγωγού Εϊλάτ Ασκελόν και από εκεί στον Πειραιά.

Την περίοδο της μεταπολίτευσης, ακόμα και πριν την 7η Οκτωβρίου, η Ελλάδα διατηρούσε καλές σχέσεις με το Ισραήλ. Μάλιστα, ήταν μία από τις λίγες χώρες στην Ευρώπη που αγκάλιαζε ανοιχτά τον ισραηλινό στρατό, πραγματοποιώντας κοινές στρατιωτικές ασκήσεις με το Ισραήλ και ενεργώντας ως ενθουσιώδης εταίρος για τις ισραηλινές εταιρείες όπλων και επιτήρησης. Ήταν ο πρώην διοικητής της Μονάδας 81 του ισραηλινού Σώματος Πληροφοριών, Ταλ Ντίλιαν, ο οποίος έφερε το κακόβουλο λογισμικό Predator στην Ελλάδα μέσω της εταιρείας συμφερόντων του, Intellexa. Η αυταρχική κυβέρνηση Μητσοτάκη χρησιμοποίησε το Predator για να παρακολουθεί πολιτικούς αντιπάλους και δημοσιογράφους και συνέδραμε στην εξαγωγή του σε ένα άλλο αυταρχικό καθεστώς, της Μαδαγασκάρης.

Από τις πρώτες μέρες μετά την 7η Οκτωβρίου, το Ισραήλ έστειλε αεροπλάνα στη Ελλάδα για να πάρει 5.000 εφέδρους, οι οποίοι πήγαν από την Αθήνα στο Τελ Αβίβ για να διαπράξουν εγκλήματα πολέμου. Στις 11 Οκτωβρίου 2023, για να δηλώσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη στήριξη στη γενοκτονία, φωταγωγήθηκε η Βουλή με τη σημαία του Ισραήλ. Στις 23 Οκτωβρίου, ο Μητσοτάκης σφιχταγκαλιάστηκε με τον εγκληματία Νετανιάχου εν μέσω γενοκτονίας, πηγαίνοντας ένα βήμα παραπέρα από τη συνέχιση της ελληνικής παράδοσης νομιμοποίησης του κράτους απαρτχάιντ (που διαμορφώθηκε από τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, Γιώργο Παπανδρέου, Αντώνη Σαμαρά και Αλέξη Τσίπρα), νομιμοποιώντας και τη γενοκτονία στη Γάζα. Μάλιστα, απείχε από πρόταση στον ΟΗΕ για κατάπαυση του πυρός και εξασφάλιση ανθρωπιστικής βοήθειας στη Γάζα.

Το κρεσέντο της συνενοχής της Ελλάδας στη γενοκτονία είναι η αποστολή φρεγάτας εναντίον της πιο φτωχής αραβικής χώρας, της Υεμένης. Ο σκοπός, σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα, είναι η διασφάλιση της διεθνούς ναυσιπλοΐας. Ωστόσο οι Ανσάρ Αλλάχ είχαν βάλει στο στόχαστρο μόνο πλοία ισραηλινών συμφερόντων μέχρι την επίθεση που δέχθηκαν από τις ΗΠΑ. Ο πραγματικός λόγος είναι ότι οι Ανσάρ Αλλάχ παραβιάζουν τις εντολές του παγκόσμιου ηγεμόνα, των ΗΠΑ δηλαδή, και στηρίζουν τη σύμβαση για τις γενοκτονίες, σταματώντας πλοία με προορισμό το Ισραήλ, ώστε να τερματιστεί η γενοκτονία στη Γάζα. Ο Μητσοτάκης για άλλη μια φορά αποδεικνύει ότι είναι το πιο πιστό σκυλάκι της Ουάσιγκτον, δηλαδή του υπ’ αριθμόν ένα διεθνή τρομοκράτη. Αυτό φαίνεται και από την περίπτωση της Ουκρανίας, στέλνοντας η Ελλάδα τεθωρακισμένα, πυρομαχικά κ.α. και προσφέροντας τις ΝΑΤΟϊκές βάσεις της στις ΗΠΑ και τους συμμάχους της αλλά και από τα πρόσφατα μνημόνια της ελληνοαμερικανικής «αμυντικής» συμφωνίας.

Προπαγάνδα και Κατασκευή Συναίνεσης

Το Ισραήλ και η Δύση συλλήβδην χρησιμοποιούν, μεταξύ άλλων, τα γεγονότα της 7ης Οκτωβρίου 2023 για να κατασκευάσουν συναίνεση για τη γενοκτονία στη Γάζα. Ο Καρλ Μαρξ, σε μία σειρά άρθρων που αφορούσαν την Ινδική Εξέγερση του 1857, γράφει: «Όσο κακόφημη κι αν είναι η συμπεριφορά των Σεπόι, δεν είναι παρά η αντανάκλαση, σε συμπυκνωμένη μορφή, της συμπεριφοράς της ίδιας της Αγγλίας στην Ινδία, όχι μόνο κατά την εποχή της ίδρυσης της Ανατολικής Αυτοκρατορίας της αλλά ακόμη και κατά τα τελευταία δέκα χρόνια μιας μακροχρόνιας κυριαρχίας. Για να χαρακτηρίσουμε αυτή την κυριαρχία, αρκεί να πούμε ότι τα βασανιστήρια αποτελούσαν

οργανικό θεσμό της οικονομικής της πολιτικής. Υπάρχει κάτι στην ανθρώπινη ιστορία σαν την τιμωρία: και είναι κανόνας της ιστορικής τιμωρίας ότι το όργανό της δεν σφυρηλατείται από το θύμα, αλλά από τον ίδιο τον θύτη» και ότι «αν οι Άγγλοι μπορούσαν να κάνουν αυτά τα πράγματα εν ψυχρώ, είναι περίεργο το γεγονός ότι οι εξεγερμένοι Ινδουιστές είναι ένοχοι, στη μανία της εξέγερσης και της σύγκρουσης, για τα εγκλήματα και τις σκληρότητες που φέρονται εναντίον τους;». Ο ίδιος συλλογισμός εφαρμόζεται και στην προκειμένη περίπτωση.

Εκτός αυτού, γνωρίζουμε ότι ένας σημαντικός αριθμός Ισραηλινών σκοτώθηκε από το ίδιο το Ισραήλ. Η ισραηλινή εφημερίδα *Yedioth Ahronoth* επιβεβαίωσε ότι το Ισραήλ χρησιμοποίησε το «Πρωτόκολλο του Χάνιμπαλ» στις 7 Οκτωβρίου, το οποίο καλεί να σκοτώσουν ισραηλινούς ομήρους μαζί με τους απαγωγείς τους. Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι «τα μεσάνυχτα της 7ης Οκτωβρίου, ο IDF διέταξε όλες τις μάχιμές του μονάδες στην πράξη να χρησιμοποιήσουν το Πρωτόκολλο του Χάνιμπαλ, αν και χωρίς να αναφέρει ρητά αυτό το όνομα. Η εντολή ήταν να σταματήσει πάση θυσία κάθε προσπάθεια τρομοκρατών της Χαμάς να επιστρέψουν στη Γάζα, παρά τον φόβο ότι κάποιοι από αυτούς έχουν ομήρους».

Επιπρόσθετα, πρέπει να δώσουμε έμφαση σε συγκεκριμένες φράσεις και λέξεις που χρησιμοποίησε ο δυτικός προπαγανδιστικός μηχανισμός για να περιγράψει την επιχείρηση *Πλημμύρα του Αλ Άκσα*. Μία από αυτές είναι η λέξη «απρόκλητη», που χρησιμοποιήθηκε και από τον Λευκό Οίκο. Είδαμε ακριβώς την ίδια τακτική όταν η Ρωσία εισέβαλε στην Ουκρανία. Εν προκειμένω, έχουμε 76 χρόνια εθνοκάθαρσης, 57 χρόνια κατοχής, 17 χρόνια αποκλεισμού, δημεύσεις παλαιστινιακών εδαφών, πογκρόμ σε παλαιστινιακές πόλεις και τη διαρκή ταπείνωση ενός ολόκληρου λαού. Άρα δεν ήταν απρόκλητη. Επίσης, ένα από τα χιλιοειπωμένα δόγματα που επαναλαμβάνεται άκριτα είναι ότι ήταν η μεγαλύτερη σφαγή Εβραίων μετά το Ολοκαύτωμα. Πρόκειται για ένα ακόμα ψέμα καθώς η μεγαλύτερη σφαγή Εβραίων μετά το Ολοκαύτωμα ήταν αυτή της χούντας της Αργεντινής. Φυσικά δεν το έχουν αναφέρει πότε γιατί το Ισραήλ την υποστήριζε.

Χαρακτηρίστηκε επίσης ως «πογκρόμ» και ο λόγος είναι προφανής· παρουσιάζοντας τη σφαγή στις 7 Οκτωβρίου ως ένα πογκρόμ εναντίον Εβραίων, θολώνεις την τεραστίων διαστάσεων ιστορική διαφορά μεταξύ των καταπιεσμένων Εβραίων ανά τους αιώνες στην Ευρώπη και των Εβραίων που κατοικούν στην πιο ισχυρή χώρα της Μέσης Ανατολής, η οποία διαθέτει πυρηνικό οπλοστάσιο, διαπράττει γενοκτονία και που έχει κάνει ντε φάκτο προσάρτηση στη Γάζα, στη Δυτική Όχθη, συμπεριλαμβανομένης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, και στα Υψώματα Γκολάν.

Άλλο ένα από τα δόγματα που επικαλούνται είναι αυτό του δικαιώματος στην αυτοάμυνα. Πρώτα απ’ όλα, το ερώτημα είναι αν έχει το Ισραήλ δικαίωμα στη γενοκτονία. Δεύτερον, το Ισραήλ δεν μπορεί ούτε έλλογα ούτε έννομα να κάνει επίκληση στο δικαίωμα στην αυτοάμυνα στη γενοκτονική του εκστρατεία στη Γάζα, δεδομένης της νομικής κατάστασής του ως κατοχική δύναμη. Είναι απλούστατα μία ακόμα αντιστροφή της πραγματικότητας, όπου παρέχουν τα δικαιώματα του κατακτημένου στον κατακτητή. Ούτε η Βρετανική Αυτοκρατορία είχε δικαίωμα στην αυτοάμυνα στην Ινδία, ούτε το Βέλγιο στο Κονγκό, ούτε το Ισραήλ στην Παλαιστίνη.

Στην περίπτωση της προπαγάνδας των ελληνικών ΜΜΕ, η μονοφωνία στα εγχώρια αλλά και στα διεθνή ζητήματα είναι χουντικού επιπέδου. Εν προκειμένω, απλώς επαναλαμβάνουν τις θέσεις του Τελ Αβίβ και της κυβέρνησης. Ωστόσο, είναι αξιοσημείωτη η τακτική που έχουν χρησιμοποιήσει πολλάκις και έχει επισημάνει ο καθηγητής του Αμερικανικού Πανεπιστημίου της Βηρυτού, Νικόλας Κοσματόπουλος, όπου χρησιμοποιούν τις δηλώσεις του Ερντογάν για να φιλτράρουν τα εγκλήματα πολέμου στη Γάζα μέσα από τον «εθνικό εχθρό» της Ελλάδας, την Τουρκία.

Προοπτικές για τη χειραφέτηση της Παλαιστίνης

Ο Νόαμ Τσόμσκι, το 2014 σε ομιλία του στην αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, ξεκίνησε λέγοντας ότι «πολλά από τα προβλήματα του κόσμου είναι τόσο δυσεπίλυτα που είναι δύσκολο να σκεφτούμε τρόπους ακόμη και για να λάβουμε μέτρα για τον μετριασμό τους.» Ωστόσο προσθέτει, «η σύγκρουση Ισραήλ-Παλαιστίνης δεν είναι ένα από αυτά». Κάθε χρόνο γίνεται ψήφισμα για την ειρηνική επίλυση του Παλαιστινιακού ζητήματος στην ολομέλεια του ΟΗΕ που μιλάει για τη λύση των δύο κρατών στα σύνορα πριν τον Ιούνιο του 1967. Κάθε χρόνο είναι όλος ο κόσμος (160 χώρες περίπου) που υπερψηφίζει και στην αντίπερα όχθη είναι οι ΗΠΑ, το Ισραήλ και κάποιες ατόλες του Ειρηνικού Ωκεανού.

Ακόμα και στη Δύση, ο αριθμός των ανθρώπων που υποστηρίζουν τη γενοκτονία γίνεται όλο και μικρότερος. Τεράστιες κινητοποιήσεις αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό έχουν πραγματοποιηθεί σε κάθε γωνιά του κόσμου, συμπεριλαμβανομένων των ΗΠΑ, εκ των οποίων πολλές έχουν διοργανωθεί από Εβραίους. Ως γνωστόν, η ένταση των μηχανισμών καταστολής αυξάνεται ευθέως ανάλογα με την αντίδραση του λαού. Γι’αυτό, ταυτόχρονα είδαμε σημαντικά πλήγματα στην ελευθερία της διαμαρτυρίας και στην ελευθερία του λόγου και της έκφρασης. Στη Γερμανία πλέον, όπως έχει αναφέρει ο Γιάνης Βαρουφάκης, μπορείς να μιλάς για γενοκτονία μόνο αν την υποστηρίζεις.

Μετά το θέατρο των ΗΠΑ και του ψηφίσματός τους στο Συμβούλιο Ασφαλείας, πέρασε ψήφισμα στις 25 Μαρτίου που καλεί σε κατάπαυση πυρός, με τις ΗΠΑ να απέχουν. Ωστόσο, η τροποποίηση που πρότεινε η Ρωσία για «μόνιμη» κατάπαυση πυρός, καταψηφίστηκε από τις ΗΠΑ. Οι ιστορικές αλλαγές έχουν την ιδιότητα να φαίνονται αδύνατες εκ των προτέρων και αναπόφευκτες εκ των υστέρων. Όπως ηττήθηκε το απαρτχάιντ στη Ροδεσία το 1980, στη Ναμίμπια το 1990 και στη Νότια Αφρική το 1994, το ίδιο θα γίνει και με το ισραηλινό γενοκτονικό απαρτχάιντ.